

I Sing the Body Electric

alternative musical for Walt Whitman's poem

1

I sing the body electric,
The armies of those I love engirth me, and I engirth them,
They will not let me off till I go with them, respond to them,
And dis corrupt them, and charge them full with the charge of the soul.

Was it doubted that those who corrupt their own bodies conceal themselves?
And if those who defile the living are as bad as they who defile the dead?
And if the body does not do as much as the soul?

And if the body were not the soul, what is the soul?

2

The love of the body of man or woman balks account, the body itself balks account,

That of the male is perfect, and that of the female is perfect.

The expression of the face balks account,
But the expression of a well-made man appears not only in his face,
It is in his limbs and joints also, it is curiously in the joints of his hips and wrists,

It is in his walk, the carriage of his neck, the flex of his waist and knees, dress does not hide him,

The strong, sweet, supple quality he has, strikes through the cotton and broad-cloth,
To see him pass conveys as much as the best poem, perhaps more;
You linger to see his back, and the back of his neck and shoulder-side.

The sprawl and fulness of babes, the bosoms and heads of women, the folds of their dress, their style as we pass in the street, the contour of their shape downwards,

The swimmer naked in the swimming-bath, seen as he swims through the transparent green-shine, or lies with his face up, and rolls silently to and fro in the heave of the water,

The bending forward and backward of rowers in row-boats, the horseman in his saddle, Girls, mothers, house-keepers, in all their performances,

The group of laborers seated at noon-time with their open dinner kettles, and their wives waiting,

The female soothing a child, the farmer's daughter in the garden or cow-yard,

The young fellow hoeing corn, the sleigh-driver guiding his six horses through the crowd,

The wrestle of wrestlers, two apprentice-boys,

1

A villamos testet énekelem,
Seregestől ölelnék, akiket szeretek, és én is ölelem őket,
Nem engednek el, míg velük nem megyek, hogy teljesítsem a kívánságukat,
Míg meg nem tisztitom és fel nem töltöm őket a lélek töltetével.

Volt kétes valaha, hogy akik rongálják a testüket, bújnak a világ előtt?

És hogy akik az élőket gyalázzák, éppolyan gonoszak, mint a hullagyalázók?

És hogy a test nem képes olyan teljesítményekre, mint a lélek?

És hogyha nem a test a lélek, micsoda akkor a lélek?

2

Kifürkészhetetlen, hogy mért szeretnek egy férfi-testet vagy egy női-testet, test maga kifürkészhetetlen,
Tökéletes a férfi-test, és tökéletes a női-test.

Az arkifejezés kifürkészhetetlen,

Egy jól fejlett férfit azonban nemcsak az arca fejez ki,

Benne az arkifejezés a végtagjaiban és minden izületében, különösképpen csípőjének és csuklóinak az izületeiben.

Benne a járásában, nyakának a tartásában, törzsének és térdeinek a hajlásában, nem fedi el a ruha;

Erős és édes sajátossága átüt a pamuton és a posztóruhán,

Hacsak elhalad előtted, az már annyit közöl róla, mint a legjobb költemény, talán még többet,

Sokáig ácsorogsz és nézed a hátát és a nyakszirtjét és a vállait.

Rugdalózó, kövér csecsemőket, asszonyok keblét és fejét, ruhájuk ráncait, az öltözködésüket, amikor elmegyünk előttük az utcán, alakjuk körvonalát lefelé,

A meztelen úszót az úszómedencében, ahogy keresztülúszik az áttetsző zöld ragyogáson, vagy ahogy arcával fölfelé a vízen fekszik és szótlanul forgolódik ide-oda a hullámozó áradatban.

Az evezősök hajlását előre és hátra az evezőcsónakokban, a lovast a nyergében,

Lányokat, anyákat, háziasszonyokat bármilyen természetű is a munkájuk,

Parasztok csoportjait, akik nyitott kondéruk körül ülnek délidőben, miközben az asszonyaik várakoznak,

A nőt, aki gyermekét szoptatja, a farmer-lányt a kertben vagy az istálló udvaron,

A legényt, aki kukoricát kapál, a szán kocsisát, amint hat lóval átvág a tömegben,

A birkózók birkózását, két kitűnően fejlett inas-

quite grown, lusty, good-natured, native-born,
out on the vacant lot at sundown, after work,

The coats and caps thrown down, the embrace of
love and resistance,
The upper-hold and the under-hold, the hair
rumpled over and blinding the eyes;
The march of firemen in their own costumes, the
play of masculine muscle through clean-setting
trousers and waist-straps,
The slow return from the fire, the pause when
the bell strikes suddenly again, and the listening
on the alert,
The natural, perfect, varied attitudes, the bent
head, the curv'd neck, and the counting;

Such-like I love—I loosen myself, pass freely,
am at the mother's breast with the little child,

Swim with the swimmers, wrestle with wres-
tlers, march in line with the firemen, and pause,
listen, and count.

3

I knew a man, a common farmer, the father of
five sons,
And in them were the fathers of sons, and in
them were the fathers of sons.

This man was of wonderful vigor, calmness,
beauty of person,
The shape of his head, the pale yellow and white
of his hair and beard, and the immeasurable
meaning of his black eyes, the richness and
breadth of his manners,
These I used to go and visit him to see, he was
wise also,
He was six feet tall, he was over eighty years old,
his sons were massive, clean, bearded, tan-
faced, handsome,
They and his daughters loved him, all who saw
him loved him,
They did not love him by allowance, they loved
him with personal love,
He drank water only, the blood show'd like scar-
let through the clear-brown skin of his face,
He was a frequent gunner and fisher, he sail'd
his boat himself, he had a fine one presented to
him by a ship-joiner, he had fowling-pieces, pre-
sented to him by men that loved him,
When he went with his five sons and many
grand-sons to hunt or fish, you would pick him
out as the most beautiful and vigorous of the
gang,
You would wish long and long to be with him,
you would wish to sit by him in the boat, that
you and he might touch each other.

4

I have perceiv'd that to be with those I like is
enough,
To stop in company with the rest at evening is
enough,
To be surrounded by beautiful, curious, breath-
ing, laughing flesh is enough,

gyereket, aki vidékről jött, becsületes szívű és
erőtelmes és napszálltakor, munka után, az üres
építkezési telken egymásnak ereszkedik,
Kabátjukat és sapkájukat földre dobják, és sze-
retet és ellenállás látszik az ölekezésükben,
És felsőfogás és alsófogás, és előregyűrt hajuk el-
takarja a szemüket;
Tűzoltók egyenruhás vonulását, a férfias izmok
játékát a szoros nadrág és a vállszíjjaik alatt,

Lassú visszatérésüket a tűztől, azt ahogy meg-
állnak, mikor hirtelen újra megszólal a harang,
azt ahogy felfigyelnek a riadóra,
Természetes, tökéletes, változatos test-
tartásukat, az előrehajló fejet, a meggörbült
nyakat és a számolásukat;
Az ilyesmiket szeretem én — átolvadok beléjük,
könnyedén járok-kelek, együtt vagyok a csecse-
mővel az anyja kebelén,
Együtt úszom az úszókkal, birkózom a birkózók-
kal, zárt sorban menetelek a tűzoltókkal, és
megállok, velük figyelek, velük számolok.

3

Ismertem egy férfit, közönséges paraszt volt, öt
gyermek apja,
És azokban fiaknak az apjait ismertem és azok-
ban is fiaknak az apjait.

Ez az ember csodálatosan erős volt, és nyu-
godt és széptermetű,
Fejének az alakját, hajának és szakállának hal-
vány sárgaságát és fehérségét, fekete szemeinek
kifürkészhetetlen értelmét, az ember modorának
gazdag nagyvonalúságát,
Hogy mindezt megnézzem, eljártam látogatni, de
bölcs ember is ő,
Hat láb magas volt, nyolcvan esztendősnél öre-
gebb volt, a gyerekei zömök, tiszta, szakállas,
cserzettarcú, szemrevaló fiúk voltak;
Valamennyien szerették és a lányai is szerették,
mindenki szerette, aki látta,
Nem valamilyen érdekből szerették, személyes
szeretettel szerették;
Csak vizet ivott, világosbarna arcbőrén vörhe-
nyesen átütött a vér,
Sokat vadászott és halászott, saját maga vezette
a vitorlását, szép csónaka volt neki, egy hajóács-
tól kapta ajándékba, madarász-puskái is voltak,
olyanoktól kapta ajándékba, akik szerették;
Mikor öt fiával és rengeteg unokájával vadászni
vagy halászni indult, rögtön rá tudtál volna mu-
tatni, mint legszebb és legerőteljesebb tagjára a
társaságnak,
Szerettél volna sokáig-sokáig vele lenni, szeret-
tél volna úgy ülni mellette a csónakjába, hogy
érintsétek egymást.

4

Rájöttem, hogy azokkal együtt lennem, akiket
szeretek, teljesen elégséges,
Hogy a többiekkel este együtt időznöm teljesen
elégséges,
Hogy ha szép, érdekes, lélegző, kacagó húsok
vesznek körül, az teljesen elégséges;

To pass among them, or touch any one, or rest
my arm ever so lightly round his or her neck for
a moment, what is this, then?

I do not ask any more delight, I swim in it, as in
a sea.

There is something in staying close to men and
women, and looking on them, and in the contact
and odor of them, that pleases the soul well,

All things please the soul, but these please the
soul well.

5

This is the female form,
A divine nimbus exhales from it from head to
foot,
It attracts with fierce undeniable attraction,
I am drawn by its breath as if I were no more
than a helpless vapor, all falls aside but myself
and it,
Books, art, religion, time, the visible and solid
earth, the atmosphere and the clouds, and what
was expected of heaven or fear'd of hell, are now
consumed,
Mad filaments, ungovernable shoots play out of
it, the response likewise ungovernable,

Hair, bosom, hips, bend of legs, negligent falling
hands, all diffused, mine too diffused,

Ebb stung by the flow, and flow stung by the
ebb, love-flesh swelling and deliciously aching,

Limitless limpid jets of love hot and enormous,
quivering jelly of love, white-blow and delirious
juice,
Bridegroom night of love, working surely and
softly into the prostrate dawn,
Undulating into the willing and yielding day,
Lost in the cleave of the clasping and sweet-
flesh'd day.

This is the nucleus—after the child is born of
woman, the man is born of woman,
This is the bath of birth, this is the merge of
small and large, and the outlet again.

Be not ashamed, women, your privilege encloses
the rest, and is the exit of the rest,

You are the gates of the body, and you are the
gates of the soul.

The female contains all qualities, and tempers
them,
She is in her place, and moves with perfect bal-
ance,
She is all things duly veil'd, she is both passive
and active,
She is to conceive daughters as well as sons, and
sons as well as daughters.

Mi is az nekem tulajdonképpen, hogy közjük
megyek, vagy megérintem valamelyiküket, vagy
hogy egy pillanatra a karomat valamelyiknek,
ha férfi, ha nő, könnyedén a nyaka köré fonom?
Egyéb gyönyörűséget nem kívánok — úgy úszom
benne, mint a tengerben.

Van valami abban, hogy szorosan férfiak és nők
között ülünk és nézzük őket, és valami abban,
hogy hozzájuk érünk és az illatukban, ami tet-
szik a léleknek,
Minden tetszik a léleknek, ezek a dolgok azon-
ban nagyon tetszenek a léleknek.

5

Ime a női alak,
Fejétől a lába ujjáig dicsfényt sugároz,

Vad, kivédhetetlen vonzással vonz,
Úgy szív magába a lélegzete, mintha tehetetlen
pára volnék, kívülem és kívüle minden
megsemmisül,
Könyvek, művészet, vallás, idő, a látható és szí-
lárd föld és amit csak remélt a mennyország és
amitől csak félt a pokol, egyszerre minden meg-
szűnt,
Órült csápok, kormányozhatatlan erők lövellnek
ki belőle, a válasz rájuk szintén kormányozha-
tatlan,
Haj, mell, csípők, a lábszárak hajlása, hanyagon
hulló kezek: minden szétomlik, az enyémeik is
szétomlanak,
Ár-öszökélte apály és apály-öszökélte ár, da-
gadtan és gyönyörteljesen fájó húsa a szerelem-
nek,
Határtalanul tündöklő sugarai a szerelemnek,
forróak és iszonyúak, remegő kocsonyája a szere-
lemnek, féhéren robbanó és őrzőngő nedv,
Vőlegény nászéjszakája, amely biztosan és
szeliden hatol bele az elterült nappalba,
Belehullámszik a készséges és engedékeny napba,
Belevész a rásimuló és édes hússá napvilág hasa-
dékába.

Ez a megtermékenyült sejt — aztán a nő
megszüli a gyermeket, a nő megszüli a férfit,
Ez a születés fürdeje, ez kicsinyeknek és na-
gyoknak az alámerülése és megint a kiemelke-
dés.

Ne szégyenkezzetek, nők, a ti előjogotok minden
egyebet magába ölel és minden egyéb abban vég-
ződik,
Ti vagytok a test kapui, és ti vagytok a lélek ka-
pui.

A nőtény minden tulajdonságot tartalmaz és
mérsékel,
A maga helyén van és tökéletes egyensúlyban
mozog,
Minden dolognak az edénye, kellőképpen elfátyo-
lozva, egyszerre passzív és aktív,
Lányokat éppúgy kell fogamzania, ahogy fiúkat,
és fiúkat éppúgy, ahogy lányokat.

As I see my soul reflected in Nature,

As I see through a mist, one with inexpressible
completeness and beauty,

See the bent head, and arms folded over the
breast, the female I see.

6

The male is not less the soul, nor more, he too is
in his place,
He too is all qualities, he is action and power,

The flush of the known universe is in him,
Scorn becomes him well, and appetite and defi-
ance become him well,
The wildest largest passions, bliss that is ut-
most, sorrow that is utmost, become him well,
pride is for him,
The full-spread pride of man is calming and ex-
cellent to the soul,
Knowledge becomes him, he likes it always, he
brings everything to the test of himself,
Whatever the survey, whatever the sea and the
sail, he strikes soundings at last only here,

(Where else does he strike soundings, except
here?)

The man's body is sacred, and the woman's body
is sacred,
No matter who it is, it is sacred—is it the mean-
est one in the laborer's gang?
Is it one of the dull-faced immigrants just
landed on the wharf?
Each belongs here or anywhere, just as much as
the well-off, just as much as you,

Each has his or her place in the procession.

(All is a procession,
The universe is a procession, with measured and
beautiful motion.)

Do you know so much yourself that you call the
meanest ignorant?
Do you suppose you have a right to a good sight,
and he or she has no right to a sight?

Do you think matter has cohered together from
its diffuse float, and the soil is on the surface,
and water runs, and vegetation sprouts,

For you only, and not for him and her?

7

A man's body at auction,
(For before the war I often go the slave-mart
and watch the sale,)
I help the auctioneer, the sloven does not half
know his business.

Mikor lelkemet látom a Természet tü-
körfényében,
Mikor ködön át látok valakit, aki ki-
mondhatatlanul tökéletes, egészséges és szépsé-
ges,
Akkor az ő meghajtott fejét látom, és karjait,
amint keresztbefonja a mellén: magát a Nős-
tényt látom.

6

Nem kevésbé lélek és nem inkább lélek a Hím,
az is a maga helyén van,
Az is minden tulajdonság, csupa cselekedet és
hatalom,
Benne virágzik ki az ismert világegyetem,
Jól illik hozzá a harag, és a mohóság, és jól illik
a dac,
A legvadabb, legtágabb szenvedélyek, a féktelen
üdvösség, a féktelen bánat jól illik hozzá, óérette
van a büszkeség,
A férfi teljesen kibontakozott büszkesége meg-
nyugtatja és felmagasztalja a lelket,
Jól illik hozzá a tudás, szereti is mindig, min-
denre saját maga a próbakő,
Bármit kell áttekintenie, bármi a tenger és a vi-
torla, az ő mérőónja csak saját magában talál
tengerfenékre,
(Ugyan hol találhatna tengerfenékre, ha nem
ott?)

Szent a férfi teste, és szent a nő teste,

Nem számít, hogy kié, mégis szent — a legjelen-
téktelenebb emberé talán a munkáscsapatban?
Valamelyik bevándorlóé, akit épp most raktak ki
a kikötőparton?
Mindegyikük épp oly joggal tartozik ide vagy
akárhova, mint a jómódúak, éppen annyira,
amennyire te,
Ha férfi, ha nő, mindegyiknek megvan a maga
helye a körmenetben.

(Minden körmenet,
Ütemesen és tökéletesen mozgó körmenet az
univerzum.)

Vagy te olyan sokat tudsz talán, hogy tudatlan-
nak mondd akárcsak a legjelentéktelenebbet?
Azt hiszed, neked jogod van jó helyről nézni a vi-
lágot, és hogy másnak, ha férfi ha nő, nincs joga
jó helyről nézni a világot?
Azt gondolod: parttalan özönléséből azért állt
össze az anyag és a talaj a felszínen, és a víz
csak azért rohan, és a növényzet csak azért sar-
jad,
Csak azért, hogy tégedet szolgáljon, és a mási-
kat, ha férfi, ha nő, ne szolgálja?

7

Egy férfi testét árverezik,
(Mert a háború előtt gyakran eljártam a rabszol-
gapiacra és néztem az üzletmenetet),
Segítek hát a kikiáltónak, a semmiházi alig érti
a mesterségét.

Gentlemen, look on this wonder,
Whatever the bids of the bidders, they cannot be
high enough for it,
For it the globe lay preparing quintillions of
years, without one animal or plant,
For it the revolving cycles truly and steadily
roll'd.

In this head the all-baffling brain,
In it and below it, the makings of heroes.

Examine these limbs, red, black, or white, they
are so cunning in tendon and nerve,

They shall be stript, that you may see them.

Exquisite senses, life-lit eyes, pluck, volition,

Flakes of breast-muscle, pliant backbone and
neck, flesh not flabby, good-sized arms and legs,

And wonders within there yet.

Within there runs blood,
The same old blood! the same red-running blood!
There swells and jets a heart, there all passions,
desires, reachings, aspirations,

(Do you think they are not there because they
are not express'd in parlors and lecture-rooms?)

This is not only one man, this is the father of
those who shall be fathers in their turns,

In him the start of populous states and rich re-
publics,
Of him countless immortal lives, with countless
embodiments and enjoyments.

How do you know who shall come from the off-
spring of his offspring through the centuries?
(Who might you find you have come from your-
self, if you could trace back through the centu-
ries?)

8

A woman's body at auction,
She too is not only herself, she is the teeming
mother of mothers,
She is the bearer of them that shall grow and be
mates to the mothers.

Have you ever loved the body of a woman?
Have you ever loved the body of a man?
Do you not see that these are exactly the same to
all in all nations and times all over the earth?

If any thing is sacred, the human body is sacred,
And the glory and sweet of a man, is the token of
manhood untainted,

Uraim, nézzék ezt a csodát,
Akármilyen ajánlatot tesznek az ajánlattevők, az
ár nem lehet elég magas:
Kvintillió évekig őérette feküdt előkészületben,
állatok és növények nélkül, a földgolyó,
Őérette hömpölyögtek hűsége és ren-
dületlenül a forgó aeonok.

Ebben a fejben: itt a mindent-legyőző agyvelő,
Benne és alatta itt van: hogyan kell hősöket
gyártani!

Vizsgálják meg ezeket a végtagokat, akár vörö-
sek, akár feketék vagy fehérek, bölcs szövevényei
mind inaknak és idegeknek,
Rögtön lehántjuk a csontról és akkor majd lát-
hatják őket.

Pompás érzékszervek, élettől szikrázó szemek,
vakmerőség, akaraterő,
Rétegekben a mellkas izmai, hajlékony hátgerinc
és nyak, a húspan semmi petyhüdés, jól fejlett
karok és lábak,
És bennük még további csodák.

Itt, bent, vér folyik,
A régi jólismert vér! ugyanaz a vörösen folyó vér!
Itt bent egy szív dagad és dobog és itt vannak
mind a szenvedélyek, vágyak, a képességek és
sóvárgások,
(Vagy úgy gondolod, hogy nincsenek ott, mert
nem fogadószobákban és nem felol-
vasótermekben beszélünk róluk?)

Ez az ember nem csupán egyetlenegy ember, ez
az ember apja azoknak, akik szintén apák lesz-
nek,
Ebben az emberben népes államok és gazdag
köztársaságok indulnak útnak,
Ebből az emberből számtalan megtestesülésben
és ujjongásban számtalan halhatatlan élet.

Honnan tudod, ki sarjad elő utódaiddnak az utó-
daiból az évszázadok folyamán?
(Vajon kire bukkannál, mint ősidőre, ha nyomoz-
ni tudnád az utadat visszafelé az évszázadok fo-
lyamán?)

8

Egy nő testét árverezik,
Az sem saját maga csupán, hanem anyák termé-
keny anyja,
Azokat fogja megszülni, akik majd felnőnek és
férjeik lesznek azoknak az anyáknak.

Szeretted valaha nőnek a testét?
Szeretted valaha férfinak testét?
Nem látod, hogy mindez minden élet és minden
idő számára pontosan ugyanazt jelenti az egész
földkerekségen?

Ha valami szent, az emberi test szent,
És a férfi dicsősége és vonzereje a szeny-
nyezetlen férfiasság,

And in man or woman, a clean, strong, firm-fibred body, is beautiful as the most beautiful face.

Have you seen the fool that corrupted his own live body? or the fool that corrupted her own live body?

For they do not conceal themselves, and cannot conceal themselves.

9

O my body! I dare not desert the likes of you in other men and women, nor the likes of the parts of you,

I believe the likes of you are to stand or fall with the likes of the soul, (and that they are the soul,)

I believe the likes of you shall stand or fall with my poems, and that they are poems,

Man's, woman's, child's, youth's, wife's, husband's, mother's, father's, young man's, young woman's poems,

Head, neck, hair, ears, drop and tympan of the ears,

Eyes, eye-fringes, iris of the eye, eyebrows, and the waking or sleeping of the lids,

Mouth, tongue, lips, teeth, roof of the mouth, jaws, and the jaw-hinges,

Nose, nostrils of the nose, and the partition,

Cheeks, temples, forehead, chin, throat, back of the neck, neck-slue,

Strong shoulders, manly beard, scapula, hind-shoulders, and the ample side-round of the chest,

Upper-arm, armpit, elbow-socket, lower-arm, arm-sinews, arm-bones,

Wrist and wrist-joints, hand, palm, knuckles, thumb, fore-finger, finger-balls, finger-joints, finger-nails,

Broad breast-front, curling hair of the breast, breast-bone, breast-side,

Ribs, belly, backbone, joints of the backbone,

Hips, hip-sockets, hip-strength, inward and outward round, man-balls, man-root,

Strong set of thighs, well carrying the trunk above,

Leg-fibres, knee, knee-pan, upper-leg, under-leg,

Ankles, instep, foot-ball, toes, toe-joints, the heel;

All attitudes, all the shapeliness, all the belongings of my or your body, or of any one's body, male or female,

The lung-sponges, the stomach-sac, the bowels sweet and clean,

The brain in its folds inside the skull-frame,

Sympathies, heart-valves, palate-valves, sexuality, maternity,

Womanhood, and all that is a woman, and the man that comes from woman,

The womb, the teats, nipples, breast-milk, tears, laughter, weeping, love-looks, love-perturba-

És a tiszta, erős és keményhúsú test férfiban-nőben szebb, mint a legszebb arc.

Láttad a bolondot, a férfit, aki megrontotta saját eleven testét, vagy a bolondot, a nőt, aki megrontotta saját eleven testét?

Nem rejtőznek el, és nem tudnak elrejtőzni!

9

Óh, testem! Nem merem megvetni azt, amiben más férfiakhoz és más nőkhoz hasonlítasz, ahogy azt sem, amiben a részeid hozzájuk hasonlítanak,

Azt hiszem, sajátosságaidnak a lélek sajátosságaival kell állniuk vagy bukniuk (és azt, hogy ők a lélek),

Azt hiszem, sajátosságaid az én költeményeimmel állnak vagy buknak, és hogy ők a költeményeim,

A férfi, a nő, a gyermek, az ifjú, a feleség, az anya, a férj, az apa, a fiatalember és a fiatal lány költeményei.

Fej, nyak, haj, fül, fülcimpa és dobhártya,

Szem, szempillasor, szembogár és szemöldök, és a nyitott vagy csukott szemhéj,

Száj, nyelv, ajkak, fogak, szájpaddlás, áll és állkapocs,

Orr és orrcimpa, és a válaszfal,

Orcák, halánték, homlok, áll, torok, tarkó és nyakszirt,

Erős vállak, férfias szakáll, váll-perec, lapocka, a bő és széles mell,

Felsőkar, hónalj, könyökforgó, alsókar, karizom és karcsontok,

Csukló és csuklóizület, kéz, tenyér, hüvelykujj, mutatóujj, ujj-izületek és körmök,

Széles mellkas, göndör szőr a mellen, szegycsont, a mellkas oldalai,

Bordák, has, hátgerinc és a gerincoszlop csigolyái,

Csípők, csípőforgók és a csípők ereje, a homorú öblösödés és a domború heregolyók, hímvessző, Szilárd combok, jó támaszai a fenti törzsnek,

A lábszár izomzata, térd, térdkalács, felső lábszár, alsó lábszár,

Bokák, lábfej, lábujjak, lábujj-izületek, a sarok;

Mindenféle helyzete, minden szépsége, minden tartozéka a testemnek, vagy a testednek, vagy akárki testének, ha hím, ha nőtény,

A tüdő-szivacsok, a gyomor zsákja, az édes és tiszte belek,

Tekervényeiben az agyvelő a koponyacsonton belül,

Az érzelmi összecsendülések, szívbillentyűk, nyeldekülők, nemiség, anyaság,

Nőiség, és mindaz, ami a nőé, és a férfié, aki a nőtől ered,

Az anyaméh, az emlők, mellbimbók, anyatej, könnyek, nevetés, sírás, szerelmes pillantások,

tions and risings,
The voice, articulation, language, whispering,
shouting aloud,
Food, drink, pulse, digestion, sweat, sleep, walk-
ing, swimming,
Poise on the hips, leaping, reclining, embracing,
arm-curling and tightening,
The continual changes of the flex of the mouth,
and around the eyes,
The skin, the sunburnt shade, freckles, hair,
The curious sympathy one feels, when feeling
with the hand the naked meat of the body,
The circling rivers, the breath, and breathing it
in and out,
The beauty of the waist, and thence of the hips,
and thence downward toward the knees,
The thin red jellies within you, or within me, the
bones, and the marrow in the bones,
The exquisite realization of health;
O I say, these are not the parts and poems of the
body only, but of the soul,
O I say now these are the soul!

szerelmi zűrzavarok és hevülések,
A hang, a szavak tagoltsága, a nyelv, suttogás,
hangos kiáltás,
Étel, ital, érverés, emésztés, izzadás, alvás, já-
rás, úszás,
Ringó csípők, ugrás, hanyattdőlés és átölelés, az
ölelő kar szoros görbülete,
A száj sarkának szüntelen változó hajlata, a
szüntelen változás a szem körül,
A bőr, a napbarnította árnyalat, a szeplők, a haj,
A különös rokonszenvedés, amit a test meztelen hú-
sát tapintva érzünk,
A lehellet keringő folyamai, a kilégzés és a be-
légzés,
A gyönyörű derék és lejjebb a csípők szépsége, és
még lejjebb a térd felé,
A piros, híg kocsonya benned és bennem, a cson-
tok és a csontokban a velő,
Az egészség nagyszerű tudata;
Óh, én azt mondom: mindezek nem csupán a
testnek, de a léleknek is részei és költeményei,
Óh, én most már azt mondom, hogy mindezek
együtt: a lélek!

(Szabó Lőrinc fordítása)